

عنوان مقاله:

نسبت اخلاق و سیاست در اندیشه علامه طباطبایی

محل انتشار:

همایش ملی اندیشه های فلسفی کلامی علامه طباطبایی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سمیه حمیدی - استادیار گروه علوم سیاسی دانشگاه بیرجند

بیگم ناصری - دانش آموخته کارشناسی ارشد علوم سیاسی دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

یکی از مسائل پراهمیت در تاریخ تطور اندیشه سیاسی، بررسی رابطه اخلاق و سیاست است. اخلاق و سیاست، دو مفهوم مهمدر حکمت عملی هستند که به دنبال سامان دادن به انسان و جامعه می باشند. نسبت اخلاق و سیاست از مسائلی است که مورد توجه متفکران بوده، ازاینرو در اندیشه سیاسی اندیشمندان اسلامی سبب ایجاد رویکردهای متفاوتی شده است. مشغله آنان در رابطه اخلاق و سیاست، بیشتر نسبت فضیلت و سعادت بوده است. اما این موضوع در دوره های بعد گسترش یافته و می توان گفت که از معنای اولیه خود فاصله گرفته است. ازجمله متفکرانی که به بحث در حوزه اخلاق و سیاست پرداخته علامه طباطبایی است. به گونه ای که وی بین اخلاق، اجتماع و توحید پیوند ناگسستنی برقرار می کند. در نوشتار حاضر تلاش شده تا به روش توصیفی- تحلیلی با تمرکز بر اندیشه علامه طباطبایی که به هر دو حوزه اخلاق و سیاست پرداخته، به تبیین نظریه اخلاقی و سیاسی ایشان پرداخته و نسبت اخلاق و سیاست در اندیشه ایشان مورد واکاوی قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

اخلاق، سیاست، حکومت، قانون، علامه طباطبایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1135642>

